

Sygn. akt II Cgg 6/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Gawlik

Ławnicy:	/
-----------------	---

Protokolant: Hanna Świątek

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2018 roku w Rybniku

sprawy z powództwa 1) J. P., 2) M. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o naprawienie szkód górniczych

1) zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 564.600,71 zł (pięćset sześćdziesiąt cztery tysiące sześćset złotych i siedemdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi dla kwoty 500.000,00 zł (pięćset tysięcy złotych) od dnia 12 lutego 2017 roku a dla kwoty 64.600,71 zł (sześćdziesiąt cztery tysiące sześćset złotych i siedemdziesiąt jeden groszy) od dnia 27 października 2017 r.;

2) oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3) zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 10.817 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

4) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę 32.756,78 zł (trzydzieści dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt sześć złotych i siedemdziesiąt osiem groszy) tytułem kosztów sądowych, od uiszczenia których powodowie byli zwolnieni.

Sygn. akt II Cgg 6/17

UZASADNIENIE

Powodowie J. P. i M. P. wnieśli o zobowiązanie pozwanej –ostatecznie- **(...) Spółki Akcyjnej w K.** do naprawienia szkód górniczych, jakie ta wyrządziła na ich nieruchomości położonej w M. przy ul. (...) w budynku mieszkalnym, budynku gospodarczym, utwardzonych nawierzchniach i ogrodzeniu poprzez zapłatę jednorazowego odszkodowania w wysokości 500.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanej na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podali, iż biorąc pod uwagę rozmiar uszkodzeń powyższych obiektów oraz fakt, iż pozwana prowadzi, i w przyszłości zamierza prowadzić działalność górnictw w rejonie ich nieruchomości,

szkoda powinna zostać naprawiona poprzez odszkodowanie odpowiadające wartości odtworzeniowej tych obiektów pomniejszonej o stopień naturalnego zużycia oraz kosztom rozbiórki.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w K. w odpowiedzi na pozew wniosła o zawarcie ugody po ustaleniu rzeczywistej wysokości odszkodowania za poszczególne składniki objęte pozvem (poza budynkiem mieszkalnym). Zarzuciła powodom brak właściwego wyliczenia przez nich wysokości szkody. Według bowiem wstępnej oceny pozwanej łączna wartość odtworzeniowa nieruchomości, z kosztami rozbiórki za wszystkie objekty budowlane, kształtuje się na poziomie około 450.000 zł - w tym uzgodniona przez strony kwota 291.800 zł za budynek mieszkalny, na którą uzyskała już w między czasie potwierdzenie Zarządu. Podniosła, że ze względu na swój status organizacyjny i własnościowy nie jest w stanie podjąć natychmiastowej decyzji o wypłacie jednorazowego odszkodowania wynoszącego aż pół miliona złotych, wymaga to podjęcia uchwały przez Zarząd, nie może stanowić samodzielnej decyzji dyrektora działającego w ramach zakładu górniczego. Podniosła również, iż zasady słuszności wskazują że, mimo wszystko, nie powinna być obciążana kosztami postępowania, a już na pewno nie w pełnej wysokości - co dotyczy także kosztów zastępstwa procesowego.

Po zapoznaniu się z opinią biegłego sądowego powodowie zmodyfikowali swoje stanowisko procesowe i ostatecznie wniesli o zasądzenie od pozwanej kwoty **564.600,71 zł** z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 500.000 zł od dnia 20 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,
- 64.600,71 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

W odpowiedzi strona pozwana ostatecznie wniosła o oddalenie powództwa ponad kwotę 413.865,18 zł oświadczając, że nie kwestionuje wyliczenia wartości odtworzeniowej poszczególnych składników na nieruchomości powodów wynoszącej brutto łącznie 413.865,18 zł, jej zastrzeżenia budzi natomiast wyliczenie kosztów robót rozbiórkowych oraz terminy naliczania odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie są właścicielami nieruchomości położonej w M. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim prowadzi księgę wieczystą o nr (...).

dowód: odpis księgi wieczystej nr (...) k. 5-10

Na ich nieruchomości znajduje się budynek mieszkalny i gospodarczy wraz z urządzeniami technicznymi powiązаныmi z tymi budynkami tj. ogrodzenie i nawierzchnie.

Bezspornym jest, że na skutek ruchu zakładu górniczego pozwanej na przedmiotowej nieruchomości wystąpiły szkody.

Bezspornym jest także, iż względy techniczne i ekonomiczne przemawiają za wypłatą powodom jednorazowego odszkodowania.

W dniu 21 stycznia 2014 r. powodowie wystąpili do pozwanej z wnioskiem o naprawę szkody górniczej w postaci pochylenia budynku przez wykonanie rektyfikacji budynku lub wypłatę jednorazowego odszkodowania. Pismem z dnia 12 stycznia 2017 r. powodowie sprecyzowali, iż domagają się od pozwanej naprawy szkód górniczych w obiektach budowlanych znajdujących się na ich nieruchomości (tj. w budynku mieszkalnym, budynku gospodarczym, utwardzonych nawierzchniach i ogrodzeniu) poprzez wypłatę odszkodowania w wysokości 500.000 zł. W ramach prowadzonego przedsądowego postępowania ugodowego strony nie doszły do porozumienia w zakresie wysokości odszkodowania za szkody pochodzenia górniczego występujące na nieruchomości powodów.

dowód: pismo powodów z dnia 12 stycznia 2017 r. k. 11, pismo pozwanej z dnia 5 grudnia 2016 r. k. 12, pismo pozwanej z dnia 7 marca 2016 r. k. 13, pismo pozwanej z dnia 17 lutego 2016 r. k. 14, pismo pozwanej z dnia 21 lipca 2015 r. k. 15, pismo powodów z dnia 17 czerwca 2015 r. k. 16, pismo pozwanej z dnia 25 lutego 2015 r. k. 17, pismo pozwanej z

dnia 25 lutego 2014 r. k. 18, pismo pozwanej z dnia 9 lutego 2017 r. k. 19, uchwała nr 416/2017 z dnia 23 lutego 2017 r. Zarządu (...) Sp. z o.o. k. 34, pismo powodów z dnia 20 stycznia 2014 r. k. 35, pismo powodów z dnia 17 lutego 2016 r. k. 39

Eksploracja górnicza w rejonie nieruchomości powodów prowadzona była w latach 2002-2016. Jednorodzinny budynek mieszkalny powodów wybudowany został w 1961 r. , posiada trzy kondygnacje (piwnice, parter i piętro). Zasadniczą szkodą pochodzenia górniczego jest wychylenie bryły budynku i związane z tym uciążliwości: brak poziomu podłóg i sufitów, niestabilność mebli, deformacja stolarki drzwiowej i okiennej, zacieki na elewacji. Oprócz budynku mieszkalnego na posesji znajduje się również niewielki, wolno stojący budynek gospodarczy wybudowany w latach 1986-1987, w którym występują pęknięcia na ścianach i stropie wewnątrz pomieszczenia garażowego oraz liczne zacieki na elewacji świadczące o odchyleniu budynku od pionu. Wychylenie bryły budynku mieszkalnego i budynku gospodarczego jest wynikiem sumy wpływów całej dokonanej przez pozwaną eksploatacji górnicznej, jaka miała na nie wpływ od czasu ich wybudowania. Ogrodzenie wschodnie i południowe wykonane jest z siatki stalowej zamocowanej do słupków stalowych obetonowanych w gruncie, ma piętnaście lat. Ogrodzenie północne, zachodnie i wewnętrzne wykonane jest z elementów stalowych oraz drewnianych, ma dziesięć lat. Przy wjeździe na posesję usytuowana jest kuta, stalowa brama. Występuje deformacja bram i furtek, zwichrowanie siatki oraz odchylenia słupków od pionu. Na posesji znajdują się nawierzchnie wykonane z kostki brukowej betonowej oraz nawierzchnie z prefabrykowanych płyt betonowych, które mają piętnaście lat.

Wartość odtworzeniowa pomniejszona o naturalne zużycie wraz z podatkiem VAT:

- budynku mieszkalnego wynosi 334.434,83 zł,
- budynku gospodarczego wynosi 40.830,45 zł,
- ogrodzenia wynosi 22.962,96 zł,
- nawierzchni wynosi 15.636,94 zł.

Łączna wartość odtworzeniowa obiektów objętych szkodą pomniejszona o naturalne zużycie wraz z podatkiem VAT nieruchomości wynosi **413.865,18 zł**. Koszty rozbiórki budynku mieszkalnego, budynku gospodarczego, ogrodzenia i nawierzchni wynoszą łącznie **150.735,53 zł** (budynek mieszkalny - 126.699,54 zł, budynek gospodarczy - 18.490,23 zł, ogrodzenie - 1.521,30 zł, nawierzchnie - 4.024,46 zł)

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa Z. L. z dnia 8 października 2017 r. k. 70 - 192, uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa Z. L. z dnia 30 listopada 2017 r. k. 214-216

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Dochodzone przez powodów roszczenie wynikało z faktu wystąpienia szkód na ich nieruchomości spowodowanych ruchem zakładu górniczego pozwanej, a ponieważ ruch ten prowadzony był zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górniczne, to do naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody zastosowanie miały przepisy tej ustawy.

Na wstępie należy zważyć, iż roszczenia powodów nie mają oparcia w przepisach aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górniczne (Dz.U.2014.613 j.t.) lecz wcześniejszej ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górniczne (Dz.U.2005.228.1947 j.t. z późn. zm.). Sąd w niniejszej sprawie przyjął stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 listopada 2013 r. (III CZP 75/13, OSNC 2014/7-8/75), że do spraw o naprawienie szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego, w których zdarzenie wywołujące szkodę, jak i jej powstanie, miały miejsce przed dniem 1 stycznia 2012 r. – kiedy to w życie weszła aktualnie obowiązująca ustawa - stosuje się przepisy poprzedniej ustawy z 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górniczne (tak też Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 29 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa 635/13, LEX nr 1437968 oraz w

wyroku z dnia 5 lutego 2014 r., sygn. akt V ACa 635/13, LEX nr 1437984). Dla ustalenia, jakie przepisy mają zastosowanie do roszczeń o naprawienie szkód górniczych decydujące znaczenie ma zatem ustalenie, kiedy powstała szkoda, bowiem zdarzenie wywołujące taką szkodę -dla przypisania odpowiedzialności jej sprawcy- musiało mieć miejsce przed powstaniem szkody. Powstanie szkody może być czasowo wcześniejsze, niż dowiedzenie się przez poszkodowanego o jej powstaniu. Od tego momentu liczy się również termin przedawnienia dochodzonego roszczenia odszkodowawczego, tj. od momentu, kiedy poszkodowany może zdać sobie sprawę z ujemnych następstw zdarzenia wyrządzającego szkodę, nie zaś dopiero wtedy, gdy ustanie ruch górotworu wywołany wpływami eksploatacji górniczej i w sposób ostateczny ustali się rozmiar szkody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 lutego 2013 r., sygn. akt V ACa 741/12, OSA 2014/4/46-62, LEX nr 1289765 oraz z dnia 22 marca 2013 r., sygn. akt V ACa 834/12, LEX nr 1298912).

Stosownie do art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze właściciel nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, jeżeli ruch ten odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie. Może żądać naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody zgodnie z przepisami tej ustawy.

W myśl art. 97 tej ustawy w sprawach o naprawienie szkód górniczych orzekają sądy powszechne (ust.1), jednakże sądowe dochodzenie roszczeń jest możliwe dopiero po wyczerpaniu postępowania ugodowego. Warunek wyczerpania postępowania ugodowego jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca odmówił zawarcia ugody albo od zgłoszenia przedsiębiorcy żądania przez poszkodowanego upłynęło 30 dni (ust.2).

Warunek wyczerpania postępowania ugodowego w zakresie roszczeń dochodzonych w niniejszej sprawie został spełniony, co jednoznacznie wynika z pism między stronami znajdującymi się w aktach sprawy.

Poprzez odesłanie wynikające z art. 92 w/w ustawy Prawo geologiczne i górnicze, zgodnie z którym do naprawiania szkód, o których mowa w art.91 ust. 1 i 2, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej, do przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej regulowanej w/w ustawą konieczne było ustalenie, że w nieruchomości powodów powstała szkoda oraz, że istnieje adekwatny związek przyczynowy (art. 361 k.c.) pomiędzy powstałą szkodą a działalnością górniczą pozwanej, co w niniejszej sprawie nie było sporne. Strona pozwana nie kwestionowała wpływów swojej eksploatacji górniczej na przedmiotową nieruchomość oraz tego, iż szkoda powinna zostać naprawiona poprzez wypłatę odszkodowania.

Okolicznością sporną w sprawie była natomiast wysokość należnego odszkodowania.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa Z. L. jednoznacznie wynika, że wysokość należnego odszkodowania w związku z koniecznością rozbiórki przedmiotowych obiektów budowlanych i odtworzenia ich do stanu sprzed wyrządzenia szkody wynosi **564.600,71 zł** brutto.

Sąd zważył, że opinie biegłego sądowego (w tym uzupełniająca) podlegają ocenie na podstawie właściwych dla ich przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki, wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 3 października 2010 r., sygn. akt III AUa 263/13, LEX nr 1386245). Aby ocena taka w ogóle była możliwa, przyjmuje się, że integralnymi elementami treści każdej prawidłowo sporządzonej opinii winny być: sprawozdanie z dokonanych czynności i spostrzeżeń, odpowiedzi na postawione pytania udzielone w sposób kategoryczny i jego wnioski oraz uzasadnienie pozwalające na sprawdzenie przez sąd logicznego toku rozumowania. Opinia powinna być także wyczerpująca, a zatem odnosić się do wszystkich kwestii zawartych w tezie dowodowej postanowienia sądu, zawierać uzasadnienie sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały także dla osób nie posiadających wiadomości specjalnych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 28 maja 2013 r., sygn. akt III AUa 1524/11 LEX nr 1322431). Niezbędna jest też kontrola Sądu z punktu widzenia zasad logicznego rozumowania, źródeł poznania i stopnia stanowczości stawianych wniosków, albowiem może tę opinię oceniać tylko pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Nie można jednak nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego, czy zamiast nich wprowadzać stwierdzenia własne (wyrok Sądu Najwyższego z 19 grudnia 1990 r. sygn. akt I PR 148/90, OSP 1991 nr 11-12, poz. 300). Opinia biegłego sądowego Z. L. jest spójna, logiczna, w sposób całościowy odnosi się do

postawionej przez Sąd tezy dowodowej. W ocenie Sądu biegły w sposób logiczny w odwołaniu do wiedzy specjalnej odparł wszelkie zarzuty pozwanej umożliwiając Sądowi poczynienie stanowczych ustaleń.

Strony nie kwestionowały opinii biegłego sądowego w zakresie budownictwa w sprawach górniczych oraz szacowania nieruchomości Z. L. w zakresie wyliczenia wartości odtworzeniowej poszczególnych składników na nieruchomości powodów wynoszącej brutto łącznie 413.865,18 zł. Pozwana zarzuciła jednakże brak zasadności dla objęcia odszkodowaniem kosztów rozbiórki, a jednocześnie wyraziła zastrzeżenia co do ich wyliczenia. Problematykę rozbiórki budynków z uwagi na zły stan techniczny reguluje ustawa Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz.U.2017.1332) i nakazy rozbiórki następują w drodze odpowiednich decyzji. W szczególności należy wskazać art. 66 ust. 1 prawa budowlanego stanowiący, że: „w przypadku stwierdzenia, że obiekt budowlany:

- 1) może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia bądź środowiska albo
- 2) jest użytkowany w sposób zagrażający życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia lub środowisku, albo
- 3) jest w nieodpowiednim stanie technicznym, albo
- 4) powoduje swym wyglądem oszpecenie otoczenia

- właściwy organ nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, określając termin wykonania tego obowiązku. Nadto art. 67 ust 1 prawa budowlanego wskazujący, że jeżeli nieużytkowany lub niewykończony obiekt budowlany nie nadaje się do remontu, odbudowy lub wykończenia, właściwy organ wydaje decyzję nakazującą właścicielowi lub zarządcy rozbiórkę tego obiektu i uporządkowanie terenu oraz określającą terminy przystąpienia do tych robót i ich zakończenia.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że naprawienie szkody górniczej przez zapłatę sumy pieniężnej na podstawie art. 95 ust. 1 prawa geologicznego i górniczego ma charakter ekwiwalentny i zarazem kompensacyjny (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2004 r., sygn. akt III CZP 20/04). Sąd podzielił stanowisko strony powodowej, iż odszkodowanie obejmuje także koszty rozbiórki. Stanowisko pozwanej w tym zakresie nie było spójne: z jednej strony podnosiła, iż rozbiórka nie jest konieczna, z drugiej jednak strony od początku trwania procesu wyrażała zgodę na naprawę szkód górniczych wyrządzonych powodom poprzez wypłatę odszkodowania tym samym przyznając, iż stan techniczny obiektów jest aż tak zły, że ich remont jest technicznie i ekonomicznie nieuzasadniony, co stanowi przesłankę wypłaty odszkodowania. Nie kwestionowała występowania szkód na nieruchomości powodów, ani ich rozmiarów. Zdaniem Sądu, rozbiórka jest konsekwencją uszkodzenia obiektów wskutek ruchu zakładu górniczego pozwanej, a więc koszt tej rozbiórki wchodzi w zakres należnego powodom odszkodowania. Skoro obiekty budowlane z uwagi na ich zły stan techniczny nie nadają się nawet do remontu i nie można z nich korzystać zgodnie z ich przeznaczeniem, czego pozwana nie kwestionowała, to nie może budzić wątpliwości, że zachodzi konieczność ich rozbiórki. Ponieważ uszkodzenie budynków oraz ogrodzenia pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z ruchem zakładu górniczego pozwanej, a skutkiem tego uszkodzenia jest konieczność dokonania rozbiórki obiektów, powodom przysługuje roszczenie odszkodowawcze obejmujące koszt tejże rozbiórki. Odszkodowanie powinno zatem obejmować naprawienie całej szkody, w tym wypadku także w części obejmującej koszty rozbiórki obiektów, które jak wskazano wyżej, muszą zostać poniesione. Strona pozwana nie wykazała, by powodowie jako właściciele nieruchomości -wbrew zasadom racjonalnego gospodarowania swoją nieruchomością- mieli nadal utrzymywać znajdujące się na niej uszkodzone, nienadające się do remontu i użytku obiekty i nie dokonają ich rozbiórki. W ocenie Sądu stosownie do uregulowań z art. 94 i 95 prawa geologicznego i górniczego, właścicielowi w związku z koniecznością rozbiórki uszkodzonego budynku przysługuje roszczenie odszkodowawcze w wysokości poniesionych lub przewidywanych kosztów jego rozbiórki. Nadto należy zważyć, iż ogólne zasady kodeksu cywilnego dotyczące sposobu naprawienia szkody mają zastosowanie również do szkód górniczych, w tym także zasada stanowiąca, iż obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej z chwilą wyrządzenia szkody nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Poszkodowany

może domagać się odszkodowania, dla przyznania którego nie ma znaczenia, czy korzysta on z uszkodzonego przedmiotu, będzie z niego korzystał w przyszłości, „odtworzy go”.

Odnosząc się do wysokości wyliczonych kosztów rozbiórki przez biegłego sądowego podnieść należy, iż podstawą kalkulacji były nakłady rzeczowe z Katalogu Nakładów Rzeczowych nr 4-04 „Roboty rozbiórkowe i wyburzeniowe budynków i budowli”. Nadto biegły wskazał, iż załadunek do kontenerów i wywóz gruzu kontenerami ma zastosowanie raczej przy robotach remontowych, gdzie jest inna technologia robót i znacznie mniejsza ilość gruzu. Poza tym pozwana ma możliwość ustalania i znacznej obniżki kosztów rozbiórki w postępowaniach przetargowych, w których bierze udział wielu wykonawców, powodowie zaś takiej możliwości nie mają.

Konkludując: z poczynionych w oparciu o opinię biegłego sądowego Z. L. ustaleń wynika, iż należne powodom odszkodowanie wynosi **564.600,71 zł**.

Poprzez odesłanie wynikające z art. 92 wyżej powołanej ustawy z 4 lutego 1994 r., do ustalenia wysokości szkody w niniejszej sprawie, a tym samym wysokości odszkodowania, miały zastosowanie ogólne uregulowania prawa cywilnego, a zgodnie z art. 363 § 2 k.c., jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania. Mając powyższe na uwadze, w tym fakt, że wysokość odszkodowania została obliczona według stanu na dzień sporządzenia przez biegłego opinii sądowej, Sąd na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził odsetki od wyżej wskazanej kwoty 564.600,71 zł . Co do kwoty 500.000 zł , a więc żądanej już w pozwie są to odsetki od dnia 12 lutego 2017 r. , czyli po upływie 30 dni od daty pisma pełnomocnika powodów z dnia 12 stycznia 2017 r., którym zwrócił się do pozwanej o przedstawienie propozycji ugody w przedmiocie żądanej przez powodów kwoty 500.00 zł tytułem naprawy szkód górniczych wyrządzonych im przez pozwaną (k.11), co do dalszej kwoty – od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanej odpisu opinii biegłego , oddalając żądanie co do odsetek za okres wcześniejszy. Od tych dat bowiem pozwana знаła wysokość należnego powodom odszkodowania i miała możliwość wykonać swoje zobowiązanie.

Sąd o kosztach orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

W ocenie Sądu brak jest bowiem podstaw do zastosowania przepisu art. 101 k.p.c., który przewiduje wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. W myśl art. 101 k.p.c. pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa należy się zwrot kosztów procesu, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia powództwa i przy pierwszej czynności procesowej uznał żądanie pozwu. Obie te przesłanki muszą być spełnione łącznie. Uznanie powództwa musi być jednoznaczne i nie budzące wątpliwości a nadto dokonane przy pierwszej czynności procesowej podjętej po doręczeniu odpisu pozwu, a więc w odpowiedzi na pozew, a w przypadku gdyby nie była złożona, na pierwszej rozprawie.

Sąd stwierdził również brak podstaw do zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. zgodnie z którym sąd może w wypadkach szczególnie uzasadnionych zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis nie konkretyzuje wypadków szczególnie uzasadnionych. Ma on miejsce wówczas, gdy z uwagi na okoliczności faktyczne konkretnej sprawy zastosowanie ogólnych zasad odpowiedzialności za wynik procesu byłoby sprzeczne z zasadą słuszności. Podstawą do takiej oceny może być zachowanie się strony w procesie, jak i jej sytuacja poza procesowa (stan majątkowy, szczególna sytuacja zdrowotna i życiowa), przy czym zła sytuacja finansowa, stanowiąca podstawę do zwolnienia strony od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, nie wyczerpuje sama w sobie przesłanek zastosowania art. 102 k.p.c., a przepis ten, z uwagi na swój szczególny charakter, nie może być wykładany rozszerzająco i wyklucza uogólnienie. Sposób skorzystania z przepisu art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstąpienie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór (wyrok Sądu Najwyższego z 19 maja 2006r., sygn. akt III CK 221/05, L.). Podkreślić należy także, iż zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. łączy się ze swoistą restrykcją w stosunku do przeciwnika procesowego, który sprawę wygrał. W konsekwencji stosowanie tego przepisu musi się odbywać z bardzo dużą ostrożnością. W niniejszej sprawie sytuacja finansowa pozwanego oraz charakter prowadzonej działalności nie uzasadnia skorzystania z art. 102 k.p.c., bowiem zasądzenie zwrotu poniesionych przez powodów kosztów procesu

na rzecz wygrywających powodów nie jest sprzeczne z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego.

Końcowo podkreślić należy, iż w ocenie Sądu, postrzegając szczególny rodzaj zadań spełnianych przez pozwaną wskazać trzeba, że ustawodawca nie uznał za stosowne podmiotów tych zwolnić od kosztów sądowych. W konsekwencji ustawa w zakresie kosztów procesu nie różnicuje podmiotów z uwagi na charakter ich działalności. Nadto, występująca niekiedy praktyka odmiennego traktowania podmiotów finansowanych ze środków publicznych narusza zasadę równości podmiotów uczestniczących w procesie i nie może być akceptowana.

Dlatego na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art.113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. Sąd obciążył kosztami sądowymi pozwaną jako stronę przegrywającą, gdyż roszczenie powodów zostało jedynie w niewielkiej części oddalone w zakresie odsetek. Na koszty te składa się: opłata sądowa od sprecyzowanego ostatecznie powództwa w wysokości 28.230 zł oraz wynagrodzenie biegłego sądowego w łącznej wysokości 4.526,78 zł. Nadto w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w związku z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) zasądził od pozwanej na rzecz powodów koszty zastępstwa procesowego w wysokości 10.817 zł.